

❁ DE STER. ❁

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heere.

ROMEINEN 12 : 19.

No. 11.	1 Juni 1907.	12de Jaargang.
---------	--------------	----------------

GODS VERGELDING.

Gods vergelding is soms langzaam, maar zeker. Deze waarheid is wederom bevestigd geworden in het lot van vele der mannen die verantwoordelijk waren voor de ongenade en marteling, Kapitein Dreyfus aangedaan. De Heer Vance Thompson noemt eenige ijselijke feiten in een artikel, verschenen in het *Success Magazine*. Men zal zich herinneren dat Lemerrier-Picard, Henry en Felix Faure door een ontijdigen dood van het land der levenden zijn afgesneden. Maar de lijst van zulke sterfgevallen is lang. Kapitein d'Attel, die beweerde dat hij Dreyfus op den dag zijner degradeering tot Lebrun-Renault schuld heeft hooren bekennen, werd „dood gevonden” in een spoorwagen; zijn lijk was blauw en reeds in een staat van ontbinding, hoewel zijne reis slechts een uur had geduurd. Deze voorgegeven bekentenis, die Dreyfus nooit had gedaan, werd door d'Attel aan zijn vriend, Chaulin-Sévinière, een lid van de Kamer van Afgevaardigden, toevertrouwd; deze afgevaardigde nu nam op zekeren dag den trein om zijn tehuis te bezoeken; een uur later werd hij tusschen twee stations op het spoor „dood gevonden”. Rocher, een van de gevangenenbewaarders, die beweerd had Dreyfus te hebben hooren zeggen, „Ik ben schuldig, maar ik ben niet de eenige,” stierf, en tot op dezen dag weet niemand waar of hoe. De prefect Barrème was door een hooger ambtenaar van het gouvernement naar Parijs ontboden; hij werd „dood gevonden” in zijn compartiment toen de trein in het St. Lazare Station aankwam. Laurenceau, Prefect van het Noorden, werd naar Parijs gedagvaard om te getuigen betreffende het spioneerstelsel aan de Duitsche grens; er gebeurde geen ongeluk op reis; den volgenden morgen werd hij „dood gevonden” in zijne kamer in het Hotel Terminus. Lorimier, een van Henry's werkzaamste agenten tot het vervalschen van papieren en het begaan van andere

misdaden, werd „dood gevonden” — opgehangen in een eenzame schuur een andere, Guenée, werd „dood gevonden” op den vloer van zijne kamer te Parijs. En dan het lot van Munier; zijn deel in de samenzwering was geweest het vervalschen van de beteekenis van een telegram in geheim-schrift, door Panizzardi aan het Italiaansche gouvernement gezonden, — zoodat het de schuld van Dreyfus bevestigde; Munier werd in een spoorrein „dood gevonden.”

Een soortgelijk lot hebben velen ondergaan, die de voornaamste deelnemers waren aan de gewelddaden, waardoor de Heiligen der laatste Dagen in de eerste jaren der Kerk werden vermoord of verbannen. Volgens aantekeningen over dit onderwerp in het *Historical Record*, uitgegeven door Andrew Jenson, stierf een dokter, Dennison, die in 1832 het gepeupel te Hiram, Ohio, had geholpen om den Profeet Joseph Smith te mishandelen, in de gevangenis, en bracht Head, een van de moordenaars van den Profeet en zijn broeder, het overige van zijn leven in gewetenswroeging door. Hij heeft dikwijls verklaard, dat hij de twee martelaren voor zich zag. Van de deelnemers aan de slachting bij Haun's Molen is bekend, dat velen een ellendig leven geleid hebben. Eenigen zijn in verachting en schande gestorven. Anderen werden met vreeselijke ziekten geslagen, en anderen zijn vermoord geworden. De „kolonel” die de moordenaars aanvoerde bij die slachting, werd op zekeren avond op de straat neergeschoten. Hij stierf den volgenden dag, na een zwaren doodsstrijd. Een ander belhamel die bende dronk zich waarschijnlijk dood. Zijne bejaarde moeder werd ook aan den drank verslaafd en stierf in de diepste armoede.

De geschiedenis leert ieder bedachtzaam persoon die de gebeurtenissen volgt, dat vergelding gewisselijk over de boosdoeners komt. Het is waar, dat Gods rechtvaardigheid de afrekening van de handelingen der menschen dikwijls uitstelt tot in de eeuwigheid, maar het is ook waar, dat de vergelding soms aan deze zijde van het graf begint.

Des. News.

Het hieronder-volgende artikel is van de pen van Ouderling Andrew Jansen, Assistent-Geschiedschrijver van de Kerk, (uitgezonderd de ver-wijzingen naar de *Korte Geschiedenis*, die wij inlasschen ten bate van onze onderzoekende lezers), en is in verband met het onderwerp van bovenstaand artikel, en gezonden aan de redactie van de *Deseret News*, te Salt Lake City.

Ik heb met veel belangstelling uw hoofdartikel, betiteld „Vergelding” gelezen, waarin gij wijst op het lot van verscheidene gepeupel-aanvoeders van het verleden, die hun nietigen arm hebben opgeheven tegen het recht, om de onschuldigen te vervolgen en om te brengen.

Wij doen wat pogingen in het kantoor van den Geschiedschrijver,

om inlichting aangaande het lot van de geweldenaars, die de Heiligen der laatste Dagen vervolgd hebben, in te winnen, en wanneer wij met het inzamelen daarvan klaar zijn zullen wij een van de belangrijkste hoofdstukken kerkgeschiedenis bezitten, dat ooit geschreven is geworden, hoe treurig het ook moge wezen.

In een oud document, dat nu vóór mij ligt, vind ik een beschrijving van het lot van sommigen van die den Profet Joseph Smith te Hiram, Ohio, 25 Maart 1832, in teer en vederen hebben gerold. (Zie *Een Korte Geschiedenis der Kerk*, blz. 57.) De beruchte Carnot Mason, die bij het bedrijven dier gewelddaden Joseph bij die gelegenheid op een woeste wijze bij het haar uit zijn bed sleurde en hem, toen hij in de handen van het gepeupel was, nog andere wreede dingen aandeed, werd kort daarna door een ruggemerkwaal aangetast, waaraan hij na hevige lijden stierf. Hamilton, een ander woesteling, die Joseph bij dezelfde gelegenheid droeg, werd levend begraven door het instorten van een wel. Warren Waste, een ander deelnemer aan den wreeden aanval op den profet, en die bekend was als de sterkste man in de „Western Reserve”, werd gedood door het vallen een paal, bij het verhoogen van een blokhuis. Miles T. Norton, een voornaam *mobocraat*, die het vergift verschaft had om Vader John Johnson's wachthond te dooden vóór de aanval op Joseph kon plaats vinden, werd gedood door een ram die, trachtende hem voorbij te loopen, een zijner hoornen in zijne ingewanden stootte, waardoor ontsteking en de dood veroorzaakt werd. . . . John Ural, een koopman te Hiram, die zich ten tijde van de gewelddaad in voorspoedige omstandigheden bevond, zeide toen het voorstel werd gedaan om het veëren kussen van Joseph's bed te stelen, dat hij altijd geld had om vederen te koopen om mannen als Joseph Smith in teer en vederen te kleeden; deze man was spoedig tot armoede vervallen.

In 1838 bezocht de schrijver, in gezelschap van twee andere broederen de woeste plaatsen van Zion in Missouri en Illinois, en vernam van de oude inwoners, wat het lot geweest was van een aantal geweldenaars, die de Heiligen in vroegere dagen in die Staten zoo wreed vervolgd hadden. In Jackson County, Missouri, deelde een oude man, Mr. Mason, die in 1833 zelf behulpzaam was geweest om de „Mormonen” uit dat graafschap te verdrijven, ons mede dat Kolonel Pitcher (Zie *Een Korte Geschiedenis*, blz. 60 tot 64) omtrent een jaar vóór ons bezoek, in armoede was gestorven, en dat hij niet alleen als een arme was bedeed geweest maar gedurende zijne laatste jaren door allen vermeden en verlaten was; zelfs zijne eigen kinderen lieten na om voor hem te zorgen. Het ging zelfs zoo ver, dat de bureu voorstelden om een lijst ter inteekening rond te zenden, om genoegzame middelen te verzamelen om een neger van Kansas City te huren die hem zou verzorgen tot zijnen dood, daar hij aan een verachtelijke kwaal leed; maar vóór de neger kwam, blies Mr. Pitcher den laatsten adem uit, te midden van vuilheid en ellende.

Alle lezers der Kerkgeschiedenis zullen zich Kolonel Thomas Pitcher herinneren, die de broederen, onder de bescherming der wet, op verraderlijke wijze ontwapende, toen zij trachtten zichzelf en hunne rechten te verdedigen, en die nadat hij dit gedaan had, en de broederen aldus weerloos geworden waren, het gepeupel toeliet om hen aan te vallen en uit de landstreek te verjagen. Kol. Pitcher was eens een rijk man, maar gedurende den Burgeroorlog werd al zijn eigendom door den vijand verbrand, en hij werd dientengevolge tot armoede gebracht. Laat mij hier bijvoegen, dat gedurende den Burgeroorlog bijna ieder huis aan beide zijden van de Big-Blue (juist de landstreek waar in het begin van 1834 omtrent 200 woningen van de Heiligen verbrand waren) werd vernietigd. . . . . Ook werd het huis van Mr. Mason met de andere verwoest, zooals hij ons mededeelde.

Aan de Heiligen der laatste Dagen die in de profetische roeping van Joseph Smith gelooven, is het goed bekend dat dit alles in vervulling van voorspellingen door hem uitgesproken, geschied is.

In antwoord op onze verdere vragen, zeide Mr. Mason dat Moses Wilson, de oude generaal die het gepeupel aanvoerde (zie *Eene Korte Geschiedenis*, blz. 76 en 85) en die in de Missourische vervolgingen als zulks berucht was, vele jaren geleden in den Staat Texas is overleden als een dronkaard, geldspeler en doortrapte vagebond, veracht door allen die hem kenden.

„Wat is er van Samuël C. Owens geworden, die ternauwernood den drenkelingendood in de Missouri-Rivier ontkwam, toen hij in 1834 de „Mormonen” bevocht?” vroegen wij. „Sam. Owens”, antwoordde Mr. Mason, „was de eenige man die gedood werd in een gevecht met de Mexicanen, nabij de stad Chihuahua, in 1846. Hij had juist van tehuis het slechte nieuws ontvangen, dat zijn schoonzoon een moord begaan had, en Mr. Owens gevoelde er zich zóó gegriefd over, dat hij zich dronken maakte en zich roekeloos in een handgevecht wierp met de Mexicanen, waarin hij, volgens zijn eigen wensch, gedood werd; want hij zeide, alvorens te beginnen, dat hij onmiddellijk naar de hel wenschte te gaan, daar hij wist dat hij daar toch vroeg of laat heen zou moeten.” . . . . .

Eenige dagen later bezocht de schrijver de streek langs de Shoal-Kreek in Caldwell County, Missouri, waar het wreede treurspel, in de Kerkgeschiedenis bekend als de slachting bij Haun's Molen, 30 October 1838, plaats vond. (Zie *Eene Korte Geschiedenis*, blz. 85). Van de oude bewoners dezer buurt vernamen wij, dat bijna al de booswichten en moordenaars, die aan deze slachting hadden deelgenomen, dood waren of vertrokken, zoodat de verblijfplaats van diegenen die misschien nog in leven waren, onbekend was. Sommigen waren in schande gestorven, door hun geweten gekweld tot het laatste oogenblik; anderen pochten op hunne laffe daden, tot zij met ziekte en ellende geslagen werden,

te midden waarvan zij God vervloekten en stierven. Iemand verklaarde dat niet één van die ellendige schepsels, wier handen met het bloed der Heiligen bevlekt zijn geworden, later ooit iets waard is geweest. Velen hunner zijn gestorven met hunne schoenen aan, en niet één is later als een eerbaar lid der maatschappij genoemd geworden.

De beruchte „Kolonel” Wm. O. Jennings, die de bende tot de de slachting aanvoerde, werd 30 Januari 1882 te Chillicothe, Missouri, vermoord door een onbekend persoon, die een revolver op hem afschoot toen de Kolonel in de avondschemering naar huis ging. Hij stierf den volgenden dag in hevige pijnen. Nehemiah Coomstock, een ander aanvoerder van de bende die de Heiligen bij Haun's Molen vermoord had, stierf vele jaren geleden in Livingston County, Mo., als een waardeloozen dronkaard. Zijne moeder was ook aan den drank verslaafd en stierf te midden van ellende in een armenhuis van Kentucky.

De beruchte Samuël Bogart, die de bende aanvoerde welke den 25sten October 1838 David W. Patten en andere onzer broederen bij de Crooked Rivier, Ray County, Mo., vermoordde, (Zie *Een Korte Geschiedenis*, blz. 84, en *Ster* 1 Mei 1907, blz. 156), doodde kort daarna opzettelijk een man bij den naam van Beaty. Om gevangenneming en de galg te ontkomen, vluchtte hij naar Texas, waar hij later als een vagebond en verworping stierf.

Tijdens een bezoek later te Nauvoo gebracht, vernamen wij dat de moordenaars van den Profeet Joseph en zijnen broeder Hyrum, en de vervolgers van de Heiligen van dat graafschap in het algemeen, aan dergelijke ondervindingen onderworpen waren als die van Missouri, maar ik zal slechts noemen Mr. Townsend, een van de woestelingen die den 27sten Juni 1844 de gevangenis te Carthage bestormden en de deur openbraken. (Zie *Eene Korte Geschiedenis*, blz. 109 en 110, en *Ster* 15 Maart 1907, blz. 93 tot 100.) Hij woonde toentertijd nabij Fort Maddison, Iowa. Het pistoolschot ten tijde van het martelaarschap in zelfverdediging door Joseph Smith gelost, wondde zijnen arm bij den schouder, en de wond bleef zijn vleesch wegeten, zonder te genezen, tot de arm moest afgezet worden, en zelfs dan wilde de wond niet heelen. Het is bekend, dat deze man later gezegd heeft, „Ik weet dat Joseph Smith een profeet van God was, en O, was ik maar thuis gebleven en had ik mij met mijn eigen zaken maar bemoeid! Dan zou ik mijn leven niet verloren hebben door gekweld te worden met een schuldig geweten en deze vreeselijke wond, welke niemand kan genezen!” Hij stierf twee of drie maanden daarna, letterlijk weggerot.

Ouderling Parley P. Pratt verkreeg toen hij in 1854 in Californië op zending was, eenige interessante inlichting betreffende eenige der moordenaars die te doen hadden met het martelaarschap van Joseph Smith. Een hunner, James Head, van McComb, Illinois, roemde later over den moord, zooals een zekere Kaptein Lawn en anderen hem

hoorden doen. Maar hij was altijd neerslachtig en onrustig, vanaf den tijd dat hij geholpen had om de twee broeders te vermoorden, en verklaarde dikwijls dat hij de twee martelaren steeds voor zich zag.

Een „Kolonel” van de Missouriiaansche bende, die de „Mormonen” had helpen plunderen en verdrijven, stierf in 1849 in een ziekenhuis te Sacramento, Californië, waar een zekere Mr. Beckwith hem de laatste verpleging gaf. Hij werd door groote wormen gegeten, die bij duizenden door zijn lichaam krioelden. Vóór hij stierf, kropen zij hem uit mond en neus. Hij werd letterlijk levend gegeten. Het vleesch van zijne beenen kwam open en viel van de beenderen. Men nam het overschot te zamen in een deken en begroef hem, zonder op een kist te wachten. Een ander der Missouriische moordenaars stierf omtrent denzelfden tijd in hetzelfde hospitaal en onder de zorg van denzelfden McBeckwith. De eene zijde van zijn gezicht en kaak verteerde en viel er letterlijk af, inbegrepen een oog en de helft van zijn neus en mond. De maden bleven voorteten tot zij de keelader bereikten en er door heen aten, zoodat hij dood bloedde.

Vele andere gevallen zouden kunnen genoemd worden, waar mannen, die de Heiligen der laatste Dagen vervolgd en vermoord hebben, door de vergelding Gods getroffen zijn geworden, Die gezegd heeft, „Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden.” Maar mijn brief is alreeds telang. Ik zal dus eindigen met slechts nog te noemen Gouverneur Thomas Ford, van Illinois, (Zie *Eene Korte Geschiedenis*, blz. 109 en 110) die op verraderlijke wijze zijne waarborg verbrak, waarmede hij zich had verbonden tot bescherming van het leven van Joseph en Hyrum Smith terwijl zij in de gevangenis te Carthage opgesloten waren, en die eenige jaren later stierf als een arme die aalmoezen ontving; en W. W. Drummond, de gewezen rechter van Utah, die door zijne valsche aangifte het gouvernement der Vereenigde Staten bewoog tot het zenden van een leger tegen de Heiligen in Utah (Zie *Eene korte Geschiedenis*, blz. 159 en 160) en die te Chicago stierf als een dronkaard en vagebond, als een arme bedeed, nadat hij eerst gearresteerd was geweest voor het stelen van postzegels.

EENE STEM VAN DEN PROFEET JOSEPH SMITH.

Zondag 5 Mei had eene der beste vergaderingen plaats, die wij te Dordrecht hebben bijgewoond. Wij genoten een overvloedige uitstorting van den Heiligen Geest, en tranen van vreugde werden gezien, toen de Heiligen Gode lof zongen en van Zijne goedheid jegens hen getuigden.

Broeder Corstiaan Visser gebruikte omtrent 15 minuten om zijne getuigenis te geven en eene ondervinding te verhalen, die eenige dagen te voren had plaats gevonden. Hij verhaalde een visioen, dat zijne vrouw had gehad terwijl zij in het hospitaal was, en dat wij zullen weergeven, zooals door haar beschreven.

Op den 26sten Maart j.l. werd Zuster Fenneke Visser van hare woning naar het ziekenhuis vervoerd om eene operatie te ondergaan.

Zij had zich den 30sten December 1899 bij de Kerk aangesloten, maar had dikwijls betwijfeld of Joseph Smith was hetgeen hij voorgaf te zijn, n.l. een waar Profeet van den levenden God.

Eenige dagen vóór zij naar het hospitaal werd overgebracht, sprak ik met haar over Joseph Smith en beloofde haar in den naam van Christus, dat, indien zij den Heere in ernstig gebed wilde zoeken, het haar zou bekend gemaakt worden dat hij van God geroepen was, als Zijn gezalfde, om in deze bedeeeling des tijds verlossing tot de kinderen der menschen te prediken. Zij heeft gedaan zooals haar geraden werd; zij heeft nu eene getuigenis en kan tot de gansche wereld zeggen: „Joseph Smith is een waar Profeet van den levenden God.”

Op den avond van den 29sten Maart, toen zij in het hospitaal was, bad zij ernstiglijk tot God om kracht tot het dragen van hare beproeving, toen eene stem tot haar zeide — en zooals Zuster het beschreef, „het was niet het geschal van trompetten, noch donder, noch bliksem, maar een stille, zachte stem,” zeggende — „Geliefde Zuster, u moet kalm wezen, en de operatie zal goed gaan.” Gedurende den nacht hoorde zij diezelfde stem en woorden meermalen, en zij gaven haar kracht en moed. Den volgenden morgen om 10.30 uur werd zij in de lift geplaatst om naar de operatiekamer gebracht te worden. Terwijl dit gebeurde, bad zij tot haren Hemelschen Vader en smeekte Hem om den doctoren wijsheid te schenken tot het uitvoeren der operatie, opdat zij mocht leven, hare gezondheid weder verkrijgen en tot troost voor hare geliefden zijn. Toen zij de operatiezaal bereikte, en vóór zij op de operatietafel werd gelegd, verscheen Joseph Smith, in 't wit gekleed, aan haar. Zijne handen over haar uitstrekkende, als een engel des lichts, zeide hij: „Geliefde zuster, wees niet bevreesd, want ik Joseph Smith, een profeet van God, zeg tot u, dat Gods beschermende hand zal nederdalen.” „Toen werd ik,” zeide zij, „in den geest weggevoerd, op de operatietafel gelegd, zag de beschermengelen rond mij staan, en was getuige, in den geest, van de operatie zooals zij later door de doctoren werd ten uitvoer gebracht.”

De engel zeide ook, dat zij gedurende hare ziekte geen koorts zou hebben, hetgeen ook bewaarheid werd.

Moge dit dienen om de getuigenis van hen te versterken, die de goddelijke roeping van den Profeet Joseph Smith betwijfelen.

„Gods Geest brandt in 't harte als vuur en als vlammen,
De glorie der laatste bedeeeling komt voort;
Gezichten en gaven van ouds keeren weder,
En engelen bezoeken dit stervelingsoord.”

UITBREIDING DER KERK.

De stem van Isrel's God
Is weer op aard gehoord,
En zalig is het lot
Der daders van Zijn woord;
Een machtig heir maakt 't nieuws bekend
Op 't wereldrond, van end tot end.

De Kerk van onzen Heer
Wordt daaglijks opgebouwd,
Want Gods gezag is weer
Aan velen toevertrouwd;
De doop en andere plechtigheên
Zijn weer van kracht als in 't verléen.

Gods Geest rust op Zijn volk,
Dat naar volmaking jaagt,
Allengskens wordt de wolk
Der dwaling weggevaagd.
Ook Nederland ontvangt het licht,
Verheugt zich in het heilbericht.

Oud-Neêrland leed en streed
In den hervormingstijd,
Jong-Neêrland staat gereed,
Gegord ten heilgen strijd.
Het sluit bij Zions heir zich aan,
Geen vijand kan die macht weerstaan.

Wijl dus 't verlossingswoord
Dóórdringt tot stulp en troon,
Wordt in 't vergaderoord
Gearbeid voor de doên.
In tempels wordt dit werk verricht,
Ook daarvoor gaf de Heer ons licht.

Wij zien den bloei der Kerk
Met innig zielsgenot;
Geloof en ernstig werk
Verzeekren 't zaligst lot,
Als wij met 't vóór — en 't nageslacht
In Christus zijn tot één gebracht.

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
SYLVESTER Q. CANNON.

Assistent:
PAUL ROELOFS.

ONTSLAG EN BENOEMING.

President Alex Nibley, van de Ned.-Belg. Zending, is eervol van zijne werkzaamheden in de Zending ontslagen, en is den 22sten Mei naar zijn tehuis in Zion teruggereisd. Ouderling Nibley arriveerde den 19den Juli 1905 in dit zendingsveld, en werd aangesteld om over de Rotterdamsche Gemeente te presideeren. Dit ambt nam hij waar tot 16 Januari 1906, toen hij beroepen werd als president der Luiksche Conferentie. Den 21sten April 1906 volgde hij Ouderling J. H. Trayner op als President der Ned.-Belg. Zending, welke functie hij gedurende het verdere gedeelte zijner zending vervuld heeft. De administratie van Pres. Nibley is door zijne mede-arbeiders en de broederen en zusters gewaardeerd geworden, en de Ned.-Belg. Zending heeft onder zijn wijs beheer en de vereende pogingen der werkers in den wijngaard een tijdperk van voorspoed en vooruitgang genoten. Het is ons aller wensch, dat de Heere onzen broeder Nibley verder op zijnen weg moge zegenen en nabij zijn.

Ouderling Sylvester Q. Cannon, die reeds eenmaal over deze Zending presideerde, is aangesteld tot President der Ned.-Belg. Zending.

VAARWEL!

Bij mijn terugkeer naar mijn tehuis in Zion wensch ik eenige woorden aan mijne mede-arbeiders in het zendingsveld, en aan de Heiligen in de Nederlandsch-Belgische Zending te richten.

Ik ben mijnen Hemelschen Vader dankbaar voor het voorrecht dat ik gehad heb, te werken en om te gaan met de edele schare Ouderlingen, die gedurende de verlopen twee jaren in de bediening zijn geweest in deze Zending. Ik ben verblijd over de eenheid en liefde die tegenwoordig onder hen bestaat, over de reinheid van hun leven, over den ijver en de geestdrift waarmede zij werken, en de gewilligheid waarmede zij iedere roeping aannemen, die van tijd tot tijd aan hen gericht wordt. Ik weet, dat God met hen is en hen zegent, en Hij zal alzoo voortgaan indien zij getrouw en naarstig blijven.

Ik dank onzen Vader in den Hemel ook voor den gunstigen toestand van al de Vertakkingen der Zending. Het heeft mij genoegen gedaan, de verschillende Vertakkingen te bezoeken en de leden der Kerk te ontmoeten, en ik heb geleerd om te eeren en lief te hebben hen, die

trachten de geboden Gods te onderhouden en als Heiligen der laatste Dagen te leven. Zij die koud en onverschillig tegenover het Evangelie zijn geworden, hebben mijn medelijden, en ik bid dat zij zich mogen bekeeren en „in het licht wandelen, gelijk Christus in het licht is.”

Broeders en zusters, gij hebt geleerd dat het, om een goed Heilige der laatste Dagen te zijn noodig is, opofferingen te maken, rein voor God te leven, oprecht te zijn tegenover uwe medemenschen, geduldig en verdraagzaam tegenover elkanders zwakheden, nauwkeurig gehoorzaam aan *al* de geboden, die van den hemel geopenbaard zijn, en iedere deugd na te leven, die den mensch verhoogt en hem beter kan maken. Gij weet dat wanneer gij „den wil des Vaders doet,” gij een voldoening en een geluk geniet, dat nergens anders in de wereld te vinden is, omdat zulke dingen niet van de wereld zijn — zij komen slechts van boven.

Gij weet, dat dit werk van God is, en niet van den mensch, en het is van gewicht, dat gij dat punt ten allen tijde in het oog houdt.

Zij die hunnen godsdienst getrouw naleven, zullen uit Babylon vergaderd worden en ten laatsten dage het eeuwige leven ontvangen.

Tracht al de geboden des Heeren te onderhouden, en gij zult nooit in gevaar zijn om af te vallen. Onthoudt dit: het is slechts wanneer wij zondigen en de wetten Gods overtreden, dat wij ontevreden worden en het „Mormonisme” verwerpen.

Mijn gebed is dat God u moge zegenen, en u en ons allen van zonde en duisternis bewaren. Leeft uwen godsdienst na, en het werk dezer Zending zal vooruitgang blijven genieten. Ondersteunt de Ouderlingen die onder u arbeiden, en bidt voor hen, en in het bijzonder voor hen die tot plaatsen van verantwoordelijkheid geroepen zijn.

Ouderling Sylvester Q. Cannon, die gekomen is om over de Zending te presideeren, behoeft niet meer voorgesteld te worden. De meesten uwer zijn met hem bekend en kennen hem als een man Gods.

Ik wensch u allen de voortreffelijkste zegeningen des Hemels, gezondheid, kracht, voorspoed, geluk, vrede, en eindelijk het eeuwige leven.

Uw Broeder en mede-arbeider in het Evangelie
van Christus,

ALEX NIBLEY.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De Arnheemsche Conferentie zal Zondag, 9 Juni, te Arnhem plaats hebben. De vergaderingen zullen 's morgens in de zaal Walstraat, 6, ten 10 uur, en 's avonds in het Loge-gebouw, Rijnstraat, ten 6 uur gehouden worden. De Heiligen en vrienden worden hartelijk uitgenoodigd deze, vergaderingen bij te wonen. Maandag morgen om 9 uur zal eene priesterschapsvergadering der Zendelingen plaats vinden.

AAN DE ZENDELINGEN EN HEILIGEN.

Na eene afwezigheid van bijna vijf jaren is het mij ten deel gevallen wederom geroepen te worden om in de Nederlanden eene zending te vervullen. En alhoewel het van mij zekere opofferingen vereischt heeft om op zending te komen evenals alle die alzoo geroepen zijn, veroorzaakt het mij toch blijdschap te beseffen, dat ik waardig geacht ben om tot de wereld uit te gaan als een vertegenwoordiger van dit Werk der laatste Dagen. Daar is mij geen werk, dat zoo zoet en zoo bevredigend is als des Heeren werk en in het bijzonder de prediking der waarheid tot de zaligmaking van alle oprechte menschen die dezelve kunnen waardeeren. Alhoewel mijne werkzaamheden te huis meestal van maatschappelijken aard geweest zijn, heb ik toch getracht daar in Zion deel te nemen aan het voortrollen van het Werk des Heeren. Want aldaar evenals hier is er behoefte aan werkers voor de waarheid.

Sedert mijne vorige zending zijn er vele van de leden der Kerk eveneens naar Zion vertrokken. Van velen die in Salt Lake City wonen, breng ik de groeten aan U allen hier. Velen Uwer, die het Evangelie aangenomen hebben sinds mijn vertrek, zijn mij nog onbekend. Doch ik hoop binnenkort persoonlijk kennis met U allen te maken. Mijne echtgenoot die met mij gekomen is, benevens twee kinderen, vereent zich met mij in een hartelijken groet aan U, beide Zendingen en Heiligen.

Het is mijn voorrecht geweest, kort voor den aanvang van mijne reis naar dit land, de Algemeene Conferentie der Kerk in April bij te wonen. De belangstelling getoond door de duizenden welke de vergaderingen bezochten, zoowel als de door de Autoriteiten der Kerk gegevene onderrichtingen en verslagen, waren zeer merkwaardig en bevredigend. Alles wat in de vergaderingen der Conferentie gezegd is, toont aan dat de Kerk in een voorspoedigen en bevredigenden toestand is.

Het is een oorzaak van vreugde, de gunstige gevolgen van de bekwame pogingen van President Alex Nibley en zijne mede-arbeiders tot het verspreiden van het Evangelie waar te nemen. Na eene voorspoedige zending te hebben vervuld is het nu zijn gelukkig lot om naar Zion te vertrekken. Moge zijne reis aangenaam en veilig en zijne aankomst te huis vol vreugde zijn.

De ijverige werkzaamheden der Zendingen in deze landen zijn door de zegening des Heeren zeer vruchtbaar geweest. Laat ons dan met vernieuwde kracht en moed voortgaan, in onze harten de liefde voor de zielen der menschen koesterende, opdat wij in staat mogen zijn de Evangelie-boodschap in alle ootmoedigheid te verkondigen en de menschen tot bekeering te roepen. Aan mijne broeders en zusters, die het Evangelie aangenomen hebben, wensch ik te herinneren de heilig-

heid van het verbond dat in het watergraf gesloten werd. Laat ons niet vergeten, dat vooruitgang in het onderhouden der geboden Gods, en Hem daardoor leeren kennen, beteekent onze tijdelijke zoowel als onze eeuwige zaligheid.

Ik besef wel dat, om succes en voorspoed te verwerven in deze verantwoordelijke taak, ik de zegeningen des Almachtigen rijkelijk moet genieten, zoowel als de hulp en bijstand van allen die deel hebben in dit Werk. Daarom vraag ik van een iegelijk van U, beide Zendingen en Heiligen, uw geloof en uwe gebeden ten mijnen bate. Ik wensch met U allen vereenigd te zijn in het vaste besluit om van stap tot stap voorwaarts te gaan in den strijd voor gerechtigheid.

SYLVESTER Q. CANNON.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Wij verheugen ons, wederom eene lijst nieuwe inteekenaren voor de „Ster” te kunnen inschrijven. Zij zijn ons, sedert het verschijnen van ons vorig nummer, geworden door bemiddeling van: Ouderling Frank I. Koopman, Salt Lake City, 1; Zuster P. Haykens, Ogden, 1; Pres. A. H. Cannon, 3; Ouderlingen J. H. Govers, 2; Henry Belnap, 1; Geo P. Trayner, 1; en J. A. Hooper, 1. De „Ster” zegt ook deze hare vrienden dank.

Wij hebben het genoeg hierdoor mede te deelen, dat gedurende deze maand door den doop 24 personen in de Ned.-Belg. Zending zijn toegetreden; de verdeeling is als volgt: 2 te Den Haag, 6 te Rotterdam, 2 te Leeuwarden, 1 te Dordrecht, 4 te Amsterdam, 3 te Arnhem, 3 te Brussel, en 3 te Schiedam.

Pres. W. L. Brimhall zend ons een brief waarin hij schrijft over zijn reis door Frankrijk, Italie en Zwitserland, en geeft de vele bijzondere soms ook mindere aangename eigenschappen van het daar levende volk te kennen. Hij wijst daarbij op de profetie in I Nephi 14 opgeteekend, die in vervulling is gekomen.

PLEIZIERTOCHT NAAR ZEIST. — Het Rotterdamsche Zangkoor en enkele Ouderlingen, te zamen 50 personen, gingen op den 2en Pinksterdag in Zeist hun ontspanning zoeken. Wij mochten hierin goed slagen, wat het mooie weder in de eerste plaats betrof en in de tweede plaats had het gevormde comité voor spelen, heerlijke wandelingen in de bosschen, etc. gezorgd. Wij hadden het voorrecht om door het zingen van enkele liederen vele boschbezoekers tot ons te trekken en waren in den gelegenheid vele boekjes en traktaten te verspreiden.

PLEIZIERTOCHT NAAR PURMEREND. — De zondagsscholen uit het 1e en 2e district te Amsterdam kwamen op den 2en Pinksterdag te zamen om met de Purmerendsche boot te vertrekken en te Purmerend den tijd aangenaam door te brengen. Door het zingen van eenige liederen was er gelegenheid, zoowel bij aankomst als bij het vertrek des middags, om tot vele belangstellenden getuigenis te geven van de herstelling van het Evangelie der laatste Dagen, hetwelk door Ouderling M. Dalebout werd gedaan. Vele boekjes en traktaten werden verspreid.

Wij ontvingen van zuster P. Haijkens uit Ogden een belangrijken brief, waarin zij schrijft aangaande hare verheuging in het reine Eeuwige Evangelie, dat hare getuigenis versterkt is geworden en dat zij het voorrecht waardeert dit reine Evangelie licht te mogen aanschouwen. Het werkt haar eene kracht Gods tot zaligheid.

Zij hoopt dat wij allen zoo mogen leven, dat wij aan het eind van ons leven kunnen zeggen: „Ik heb den goeden strijd gestreden, ik heb den loop geëindigd, ik heb het geloof behouden; Voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid”.

PRES. CHARLES W. PENROSE IN NEDERLAND. — Op Zondag 20 Mei j.l. werden wij vereerd met het bezoek van Pres. C. W. Penrose, Pres. Alex Nibley en Pres. Sylvester Q. Cannon en een aantal zendelingen uit de verschillende deelen der Ned.-Belg. Zending en de nieuw aangekomen broederen waren eveneens te Rotterdam. In de ochtendvergadering spraken Conf. Pres. J. E. Openshaw Jr., daarna Ouderling Maarten Dalebout. Daarna zong Ouderling W. G. Bijwater eene solo. Hierna trad Pres. Charles W. Penrose op met Ouderling J. K. Meibos als tolk, en hield eene rede over de eerste beginselen, den afval en de herstelling van het Evangelie en over hetgeen de wereld te wachten staat in het groote geopenbaarde werk der laatste Dagen. Hij gaf de groote zegeningen te kennen, die door gehoorzaamheid ontvangen worden, en vermaande de Heiligen tot getrouwheid.

In de namiddagvergadering nam Pres. Alex Nibley zijn afscheid en werd Pres. Sylvester Q. Cannon als zijn opvolger voorgesteld. Ouderlingen W. G. Bijwater, L. G. Hardy, A. W. Chamberlain en P. Roelofs zongen een quartet. Daarna sprak zuster Romania B. Penrose, welke raad gaf voor de Zusters-Hulpvereniging. Vervolgens verklaarde Pres. Charles W. Penrose de plaats, welke man, vrouw of kinderen behooren in te nemen, en besprak het plan Gods betreffende het huwelijk en vermaande ons in het algemeen in Gods werk oprecht voorwaarts te gaan. De avondvergadering te Amsterdam werd dienzelfden dag door de Presidenten bijgewoond. Pres. Charles W. Penrose (vertaald door Ouderling M. Dalebout), Pres. S. Q. Cannon en Pres. Nibley waren de sprekers.

GEMENGD NIEUWS.

De hongersnood, die in eenige provinciën van China heerscht, is zoo uitgebreid, dat honderdduizenden aan den hongerdood zijn blootgesteld. Hulp komt uit sommige landen, maar is ver van voldoende. Ondertusschen sterven dagelijks duizenden aan uithongering.

Confusius, de groote Chineesche wijsgeer, die van 551 tot 479 v. C. leefde, is door bevel van den Keizer van China eenigen tijd geleden verheven tot den hoogsten rang der godheden, en moet voortaan als zulks door de Chineezen aangebeden worden. — Zeker een nieuwe macht van den mensch, om over het lot hiernamaals, van de ouden, te beschikken.

De Paus heeft 15 April 7 nieuwe Kardinalen aangesteld. De gelegenheid ging met groote pracht en praal gepaard, waarbij de Paus begeleid werd door zijne lijfwacht en een zingend koor. Op den troon gezeten, ontving hij de hulde van de Kardinalen, waarna hij een kort gebed en eene toespraak hield, en overging tot het aanstellen der nieuwe leden van het heilige collegium.

Te Fort Dodge, Iowa, Ver. St. is een wet gemaakt, volgens welke alle ongehuwde mannen tusschen 25- en 45-jarigen ouderdom in de stad, en die geestelijk en lichamelijk normaal zijn, zich onverwijld een bruid moeten zoeken en trouwen, op boete van niet minder dan 10 of niet meer dan 100 dollar.

Te Des Moines, Iowa, is eene vereeniging gevormd onder den naam: „De Eerste Vereeniging van Eeuwige Jeugd,” en heeft reeds meer dan 100 leden. Het doel is: lichamelijke, zedelijke- en verstandskracht in hare leden te ontwikkelen. Is een lid drie of meer dagen lang ziek, dan wordt hij met niet minder dan 1 of niet meer dan 10 dollar beboet. Bij het tweede geval komt hij onder censuur, en bij het derde geval wordt hij uitgesloten. Die zich aansluit, moet dus goed voor eigen ik zorgen, en niet ziek worden.

Priesters helpen zichzelf. Een bericht uit Parijs zegt dat Fransche Katholieke priesters, sedert zij van hunne inkomsten beroofd zijn voor hun onderhoud moeten voorzien. Door deze verlegenheid zijn verscheidene hunner tuiniers en timmerlieden geworden, en vinden nu hun werk bij eene federatie, opgericht door verschillende Roomsche Katholieken.

GESCHIEDENIS DER NEDERLANDSCH-BELGISCHE ZENDING.

(*Vervolg van blz. 160.*)

1902.

9 November. — Conferentie te Amsterdam. Eene der vergaderingen vond plaats in de Zaal ODÉON, welke voor de gelegenheid te klein bleek. Een verslag over acht maanden meldde 25 personen gedoopt. Het „Nieuws van den Dag” en andere Amsterdamsche dagbladen publiceerden goede verslagen over de gehouden conferentie.

10 November. — Pres. Jos. C. Platt, van de Groninger conferentie, werd van zijne zending ontslagen, en in die roeping opgevolgd door Ouderling John H. Peterson.

20 November. — Ouderling L. Van den Akker is van zijne werkzaamheden aan de redactie van de „Ster” ontslagen, om naar zijn tehuis terug te keeren, en werd in het werk opgevolgd door G. J. S. Abels.

31 December. — Bij het einde van dit jaar waren 29 Zendingen in de Ned.-Belg. Zending werkzaam, waaronder zich eene zuster bevond. Het ledental, inbegrepen de kinderen onder den bevoegden ouderdom om gedoopt te worden, was 2049. Het aantal kinderen en oudere personen, die aan het Zondagsschoolwerk deelnamen, was 748. Gedurende de verlopen 13 maanden (het vorige verslag was opgesteld op den 30sten November 1901), waren er in de Ned.-Belg. Zending gedoopt 221 personen; 110 harer leden waren naar Zion vertrokken. Omtrent 45.000 traktaten en 1000 boeken waren door de Zendingen verspreid.

1903.

11 Januari. — Een goede conferentie werd gehouden te Groningen. Twee vergaderingen in het lokaal, Gedempte Kattendiep 7, en eene vergadering in het „Huis de Beurs.” In de avondvergadering waren ruim 75 vreemdelingen aanwezig.

20 Januari. — Ouderling Andrew Jenson, Assistent-Kerkgeschiedschrijver, arriveerde te Rotterdam en bracht 3 dagen op het hoofdkantoor door met het opnemen van de geschiedenis der Nederlandsch-Belgische Zending, voor het Geschiedschrijverskantoor te Salt Lake City.

1 Februari. — Conferentie der Nederl.-Belg. Zending te Rotterdam. Zij werd vereerd met het bezoek van Pres. Francis M. Lyman. Twee vergaderingen werden gehouden in de zaal „Excelsior”. De avondvergadering vond plaats in het „Nutsgebouw”. — Vele vreemdelingen waren aanwezig. Vanwege eene staking der spoorwegbeambten reden er geen treinen, hetwelk eene opkomst uit andere plaatsen belette. Bovendien waren nog aanwezig 4 Zendingen-Presidenten en 28 Zendingen.

10 Februari. — Ouderling Iemke Kooyman was tijdelijk van zijn zendingswerk ontslagen, wegens militairen dienstplicht.

(*Wordt vervolgd.*)

AANGEKOMEN.

19 Mei. — Ouderling Sylvester Q. Cannon, van Salt Lake City, Utah, en echtgenote Winnifred S. Cannon, en hunne kinderen, Julian en Elinor; Ouderlingen Orin L. Robinson, van Rexburg, Idaho; Jonathan A. Allen, van Hubbard, Arizona; Orson Guy Cardon, van Logan, Utah; Erastus J. Rudd, van Parker, Idaho; Andrew G. Lavin, Willard G. Bijwater, Elgin L. Clawson, en Charles S. Hyde, van Salt Lake City, Utah.

Ouderling Sylvester Q. Cannon zal over de Nederlandsch-Belgische Zending presideeren.

Ouderlingen Robinson en Allen is de Luiksche Conferentie tot arbeidsveld aangewezen, Ouderling Cardon de Amsterdamsche, Ouderling Lavin de Groningsche, Ouderling Hyde de Arnhemsche, en Ouderlingen Bijwater, Rudd en Clawson de Rotterdamsche Conferentie.

30 Mei. — Ouderling Joseph H. Smith, van Salt Lake City; hij is geplaatst in de Amsterdamsche Conferentie.

ONTSLAGEN.

20 Mei. — Ouderling Radcliffe Q. Cannon, van de Luiksche Conferentie, is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Hij kwam den 8sten November 1904 aan, en heeft gedurende zijne gansche zending in de Luiksche Conferentie gearbeid, met de Fransche taal.

VERPLAATST.

Ouderling Joseph C. Wade is van de Rotterdamsche Conferentie verplaatst naar de Amsterdamsche, om met Ouderling M. Dalebout in de 2de Vertakking van Amsterdam te arbeiden. Ouderling James Pitt is van Leiden naar Dordrecht verplaatst; en Ouderling J. A. Stephenson van Dordrecht naar Schiedam.

OVERLEDEN.

THIESENS. — Willem Thiessens, een zoontje van Broeder en Zuster Hermanus Thiessens, is den 30sten Maart te Groningen overleden. Het kindeken was den 10den Februari 1907 geboren.

I N H O U D :

Gods Vergelding	Biz. 185	Gemengd Nieuws	Biz. 198
Eene Stem van den Profet Joseph Smith	" 190	Geschiedenis der Nederlandsch-Belgische	
Uitbreiding der Kerk	" 192	Zending	" 199
Ontslag en Benoeming	" 193	Aangekomen	" 200
Vaarwel!	" 193	Ontslagen	" 200
Conferentie-Aankondiging	" 194	Verplaatst	" 200
Aan de Zendingen en Heiligen	" 195	Overleden	" 200
In ons eigen Zendingveld	" 196		

Uitgegeven door de NEDERL.-BELG. ZENDING, Boezemsingel 116, Rotterdam. Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.